

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
309 Прж. бр. 1557/25
08.04. 2025. године
Београд

Прекршајни апелациони суд, у већу састављеном од судије Поповић Милене, председника већа, и судија чланова већа Џиновић Мирјане и Стојановић Снежане у присуству судског саветника Маријане Ђокић у својству записничара, у прекршајном поступку против окривљеног АА из Панчева, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 9. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, решавајући по жалби браниоца окривљеног, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Ваљеву, 8 Пр. бр. 4135/24 од 18.12.2024. године, на основу члана 100. став 3, члана 102. став 2, члана 155, члана 269. и члана 274. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ број 65/13, 13/16 и 91/19), на нејавној седници, дана 08.04.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Поводом жалбе браниоца окривљеног, а поступајући по службеној дужности, у складу са одредбама члана 272. Закона о прекршајима,

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Прекршајног суда у Ваљеву, 8 Пр. бр. 4135/24 од 18.12.2024. године, тако што се даље вођење прекршајног поступка према окривљеном АА из Панчева, због сумње да је дана 04.08.2023. године, учинио прекршај из члана 332. став 1. тачка 9. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, ближе описан у изреци првостепене пресуде, ОБУСТАВЉА, на основу члана 248. став 2. Закона о прекршајима.

Трошкови поступка падају на терет првостепеног суда, на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом окривљени АА из Панчева, оглашен је одговорним за прекршај из члана 332. став 1. тачка 9. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, учињен дана 04.08.2023. године, у време и месту, под околностима и на начин описан у изреци првостепене пресуде, па је осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара и обавезан је да надокнади трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од 5.000,00 динара. Истом пресудом, окривљеном су на основу члана 335. став 1. тачка 11. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, изречена три казнена поена, док му је на основу члана 338. став 1. тачка 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, изречена заштитна мера моторним возилом „В“ категорије у трајању од 30 дана.

Против наведене пресуде, благовремену жалбу је изјавио окривљени путем браниоца Жељка Пупавца, адвоката из ..., из свих законом прописаних разлога, али се у разматрање основаности жалбених навода другостепени суд није упуштао, с обзиром да је испитујући побијану пресуду и остале списе предмета по службеној дужности, у складу са одредбама члана 272. Закона о прекршајима, нашао да прекршајни поступак треба обуставити на основу члана 248. став 2. Закона о прекршајима.

Наиме, у овој прекршајној ствари, МУП РС, Полицијска управа Ваљево, СПИ Љиг, поднео је захтев за покретање прекршајног поступка против окривљеног АА из Панчева, због основане сумње да је дана 04.08.2023. године у 15,22,56 часова у Влајковцу, управљао путничким возилом регистарске ознаке ... за чије управљање је потребна возачка дозвола „В“ категорије, крећући се Државним путем од правца Чачка према Београду, те је на наплатној станици Лајковац Б, утврђено да је деоницу од 20.178 m прешао за 00.07.07.065 минута, те се кретао средњом брзином од 170,1 km/h, што је за 40,1 km/h већа брзина од дозвољене брзине кретања возила на ауто путу са општим ограничењем до 130 km/h, за шта је од стране првостепеног суда окривљени оглашен одговорним и осуђен за учињени прекршај из члана 332. став 1. тачка 9. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Међутим, Прекршајни апелациони суд је поводом жалбе браниоца окривљеног, а по службеној дужности, пресуду преиначио тако што је поступак против окривљеног обустављен као у изреци, због чињенице да је у конкретної ситуацији учињен прекршај за који се издаје прекршајни налог за плаћање фиксно одређене казне, у ком случају се сагласно члану 168. став 2. Закона о прекршајима, не може поднети захтев за покретање прекршајног поступка.

Наиме, у члану 12. прилог 1. тачка 1. тачка 4. Правилника о мерилима брзине возила у саобраћају („Сл. гласник РС“, бр. 119/2014, 111/2015, 117/2017 и 50/2019), који је важио у време чињења прекршаја, прописано је да најмањи мерни одељак при мерењу брзине је 1 km/h, а исто тако је прописано и у сада важећем Правилнику о мерењу мерилима брзине возила у саобраћају („Сл. гласник РС“, бр. 26/2023), у члану 9. прилог 1 тачка 1.2.3; где је прописано да се вредност брзине приказује као целобројна вредност у јединици km/h (километар на час), те да најмањи мерни подељак при мерењу брзине је 1 km/h.

Даље, чланом 167. Закона о прекршајима, прописано је да се прекршајни поступак покреће решењем суда на основу захтева за покретање прекршајног поступка и на основу издатог прекршајног поступка поводом кога је поднет захтев за судско одлучивање.

Чланом 168. став 1. истог закона, прописано је да се прекршајни налог издаје када је за прекршај законом или другим прописом од прекршајних санкција предвиђена само новчана казна у фиксном износу, а ставом 2. тог члана је прописано, да за прекршај из става 1. овог члана, не може се поднети захтев за покретање прекршајног поступка.

Имајући све наведено у виду, као и чињеницу да се окривљени АА из Панчева, терети да је критичне прилике управљао возилом средњом просечном брзином од 170,1 km/h, дакле где вредност брзине није приказана као целобројна вредност у јединици километар на час, већ преко децималних бројева, супротно наведеном Правилнику, те како се у том случају сматра да је окривљени управљао средњом просечном брзином од 170 km/h на путу где је дозвољена брзина кретања ограничена на 130 km/h општим ограничењем за ауто пут, дакле да се није кретао брзином која је за више од 40 km/h до 60 km/h већа од дозвољене, већ се у конкретної ситуацији ради о прекршају из члана 332а. став 1. тачка 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који прописује одговорност возача који се ван насеља креће брзином која је за више од 20

km/ до 40 km/h већа од дозвољене, а за који прекршај је прописана новчана казна у фиксном износу, у износу од 10.000,00 динара за који се издаје прекршајни налог, који се под одређеним условима предаје надлежном суду и тада представља захтев за судско одлучивање о прекршајном налогу, прекршајни поступак против окривљеног је по службеној дужности, сагласно члану 272. и члану 248. став 2. Закона о прекршајима, обустављен, јер у предметној ствари нису испуњени услови из члана 167. Закона о прекршајима (захтев за покретање прекршајног поступка се не подноси за конкретан прекршај, нити је издат прекршајни налог поводом кога би био поднет захтев за судско одлучивање).

С обзиром на ову одлуку, а сходно одредби члана 141. став 2. Закона о прекршајима, одлучено је да трошкови прекршајног поступка падају на терет првостепеног суда који је поступак водио.

На основу свега изложеног, одлучено је као у изреци.

Против овог решења жалба није дозвољена.

МЦ/МС

Председник већа–судија
Милена Поповић, с.р.

За тачност отправка: